

en lettere Examen. I England er der vist en saadan Examen. Jeg har idetmindste hørt Englændere sige, at der i England er Skipper af tre Grader, og jeg formoder, at den første Grad svarer til vor Længde- og Breddexamen, den anden Grad til vor Breddexamen og den tredje Grad er da den lettere Examen, som er omtalt og hvillen enhver Mand, der kan skrive og regne, kan underkaste sig efter en Maanedes Forberedelse. Hvis den høitærede Minister skulde finde, at Skibsfarten virkelig havde en saa ringe Tilgang, vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at man da kunde formindste Gehyrene ved Examen saameget som muligt, idet Søfolk jo i Reglen ere temmelig uformuende Folk; hvorimod man ingenlunde fremhjælper Søfarten ved at give Slip paa Fordringen om Kundskaber hos dem, der skulle føre Skibe i den omhandlede Fart. Man bør forandre en Betryggelse for, at man med Tillid kan betro Liv og Eiendom til dem, der kunne komme i det Tilfælde, at de skulle føre et Skib over Søen.

Tscherning: Jeg troer, at ingen Examen ret vil kunne bevise, at den, der fører et Skib over Søen, er dygtig dertil. En saadan Examen som den omtalte vil derfor heller ikke føre videre. Hvad den ærede sidste Tale har sagt i denne Retning, ligner temmelig nær det, der er sagt, hvergang der har været Tale om at hæve et Laug. Der fremtræder heri den samme Mærkelighed, at man ikke tiltroer de i Sagen virkelig Interesserede Ene til selv tilfulde at bedømme, hvilke Mænd og Redskaber de skulle benytte sig af. Det forekommer mig, at det maa man overlade til dem selv. Jeg skal i Nedsættning til, hvad de to foregaaende ærede Talere have omtalt, gjøre den ærede Minister opmærksom paa et Endringsforslag, der forekommer mig først at ville give dette Lovforslag sin rette Betydning. I § 2 hedder det: „naar de istedetfor en examineret Sthyrmand have til Tjeneste ombord en saakaldet Bedstemand, som med paalidelig Attest fra een eller flere Skipperer godtgjør at være i Besiddelse o. s. v.“ Min Endring skulde nu gaae ud paa, at det kom til at hedde, at hvor en examineret Sthyrmand ikke habdes til Tjeneste ombord, der skulde der

idetmindste findes en Mand, der havde en saadan Attest o. s. v.; altsaa at der ikke i Loven fandtes Ordet „Bedstemand“, hvilket ikke behøves, naar der staaer en Bestemmelse om Attest, og hvis Vedkommende skal have faret som „Bedstemand“, kan der ikke siges, at han skal have Attest, idet Ordet „Bedstemand“ jo netop bruges om den, der har en saadan Attest. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i den Fart, her er Tale om, have vi Kyster, der i høi Grad kræve, at denne Frihed indrømmes. Dette er f. Ex. Tilfældet med den hele vestlige Deel af Sylland, Løffen og Steberne deromkring; thi der habes ingen Sthyrmand, og der habes i det Hele taget ikke meget af det, man kalder Bedstemænd, men der habes Folk, som ere istand til at føre Fartøier paa Norge og gaae til det vestlige Norges Havne, hvortil de ikke vilde kunne komme, naar de Begrændsninger fastholdes, som nu bestaae. Skulde de skaffe Sthyrmand til deres Fartøier, saa blev deres Fart næsten umulig, thi fremmede Sthyrmand, som ikke ere istand til at føre Fartøierne ind paa Norges Kyster, ville med al deres Sthyrmandskunst være til langt mindre Nytte end de Mænd, der i en Række af Aar have pløjet Søen og derved erhvervet sig deres Udkomme. Naar det ærede Medlem har nævnt, at en lettere og ringere Examen kunde være til Nytte i dette Tilfælde, saa lad os dog stille Examen paa dens rette Standpunkt; lad os ikke sige: der skal være en Prøve, som skal være aflagt, og den Mand, der ikke har aflagt den, maa ikke bruges af Vedkommende, om de have nok saamegen Tillid til ham; men lad os i det Allerhøieste sige, at der skal givies en Anledning til at skaffe sig Vidnesbyrd om at være i Besiddelse af visse Kundskaber igjennem en saadan Prøve, og lad saa Vedkommende bringe ud af den, hvad de ville. Alle disse paatvungne Examina, uden hvilke en Mand ikke maa erhverve sig sit Livs Ophold, om ogsaa alle Vedkommende troe, at han forstaaer sit Hverv, ere urigtige, hindrende og skadelige. Kan Prøven afgive noget Beviis, og kan Vedkommende ved at underkaste sig Prøven komme saameget sikrere til en god Ansættelse, saa underkaster man sig den; ellers er den Intet værd. Jeg skal altsaa til næste Behandling indbringe det